

ция при Дибича. — Три партии въ града: за оставане, за изселване и за възстание. — Намѣса на одринския владика Герасимъ за оставането. — Селимински и Мамарчовъ върху изгледитѣ на едно възстание. — Отказъ на Братството и на Селимински отъ мечтанитѣ златни надежди. — Решение на сливенци да се изселятъ. — Последно събогомъ на родния край. — Сѫдба на изселенитѣ отъ Тракийско . . . 113

ГЛАВА VI

ДЕСЕТЬ ГОДИНИ ВЪ РОМЪНІЯ

1. Основаване и разсилване на Новъ-Сливенъ. — Грижи на Селимински за преселниците при пѫтуването имъ за Влашко и Бесарабия. — Недоволство отъ Бесарабия. — Закупуване на Беряска при Плоещъ и застройване на Новъ-Сливенъ. — Услугитѣ на Антонъ Ивановъ отъ Брашовъ. — Прехвърляне имота върху Баронъ Сакеларий. — Селимински въ Галацъ, Букурешъ и Руши-де-веде до 1835 г. — Става учител и общински адвокатъ на Беряска. — Процесътъ съ Сакелария и интригитѣ на тогова срещу Селимински. — Селимински като „генераленъ настоятел“ на общината Беряска (Новъ-Сливенъ). — Устройство и разселване на общината. — Какъ Селимински освобождава преселниците отъ чокойско робство. — 2. Опiti за възвръщане въ Турскo. — Три партии между преселниците: туркофилска, болярофилска и ратайска. — Ат. Неновичъ и Ив. Замбинъ търсятъ руско покровителство за българитѣ. — Турското правителство готово да улесни възвръщането на българитѣ. — Селимински иска да се издействува най-благоприятни условия за това. — Защо се осуетява пътъ? — Инициативата на В. Неновичъ за самостойно бълг. княжество въ Добруджа. — Н. Пиколо, Ст. Богориди, Ат. Неновичъ и Мих. Германъ по този въпросъ. — Постъпки за завръщане на новосливенци въ Сливенъ. — В. Неновичъ и М. Киfalовъ искатъ основаване на една „общенародна каса“. — Стъпки и неуспѣхъ на идеята. — А. Кипиловски противъ Неновича. — 3. Грижи за езикъ и просвѣта. — Разпри между филологите въ Брашовъ. — Писмото на Априлова до братя Бакалоглу отъ 1833 г. — Селимински пише въ 1835 г. до Априлова, за да го наслуша и му развие своите мисли. — Ново писмо на Селимински, по поводъ „Мнението“ на Априлова отъ 1836 г. — Безплодни спорове между Хр. Павловичъ, Р. Поповичъ, Н. Рилски и др. — Въпросътъ за откриване българска печатница . . . 155

ГЛАВА VII

БЪЛГАРИТЪ ВЪ АТИНА

1. Селимински студентъ по медицина. — Мотиви за напушкане на Влашко и за отиване въ Гърция. — Селимински е „уморенъ отъ беспокойства, борби, клевети“. — Той мисли да осигури бѫдащето си чрезъ една по-добра професия. — Защо не заминава да